

BUITENLANDSE DIVIDENDBELASTING BEPERKEN

TEKST: WILBERT VAN VLIET (PWC BELASTINGADVISEURS)
ILLUSTRATIE: JOSJE VANKOPPEN

Voor particuliere beleggers die dividend ontvangen op aandelen die in box 3 vallen, zijn er mogelijkheden om buitenlandse dividendbelasting terug te krijgen en te verrekenen.

Op dividend van aandelen van een Nederlandse nv of bv wordt 15 procent dividendbelasting ingehouden. De dividendbelasting is een voorheffing die wordt verrekend met de inkomstenbelasting over het jaar waarin het dividend is ontvangen. In geval van dividend van een buitenlandse vennootschap kan vaak deels teruggave gevraagd worden, waarna ook nog een verrekening met de inkomstenbelasting van toepassing kan zijn.

DUBBELE BELASTINGHEFFING

Wie dividend ontvangt uit het buitenland, zal vaak zien dat dit dividend wordt verminderd met buitenlandse dividendbelasting. In veel landen moet immers dividendbelasting worden betaald over dividend dat wordt uitgekeerd aan aandeelhouders. Deze belasting wordt in de regel ingehouden door de vennootschap, die deze belasting weer moet afdragen aan de lokale belastingdienst (dividend withholding tax).

Veel landen heffen daarnaast ook belasting over het dividend dat inwoners ontvangen. Bij particulieren vindt dit in de regel plaats in de vorm van inkomstenbelasting. Dus bij dividendbetalingen van over de grens vindt dubbele belasting plaats: één keer 'dividend withholding tax' in het land waar de vennootschap is gevestigd en één keer inkomstenbelasting in het land waar de ontvanger van het dividend woont.

Om de gevolgen van dubbele belasting te verzachten, sluiten landen onderling vaak belastingverdragen, waarin meestal ook bepalingen zijn opgenomen

die de gevolgen van de dubbele belastingheffing over dividend geheel of gedeeltelijk wegnemen. Nederland heeft ook dergelijke verdragen gesloten. Op basis van deze verdragen kan 1) de buitenlandse dividendbelasting in beginsel worden verminderd en 2) het resterende bedrag aan buitenlandse dividendbelasting in Nederland worden verrekend. Als geen verdrag met het land is gesloten, kan toch een beroep worden gedaan op een tegemoetkoming voor zover het om ontwikkelingslanden gaat.

VERMINDERING DIVIDENDBELASTING

Op basis van verdragen wordt het tarief van de dividendbelasting die het buitenland mag inhouden op het dividend dat betaald is aan een Nederlander vaak beperkt. Voor Nederlandse particulieren wordt dit tarief veelal beperkt tot 15 procent. Een eventueel verschil tussen de in eerste instantie ingehouden dividendbelasting en het verdragstarief kan worden teruggevraagd bij de belastingdienst van het betreffende land. Soms kan de uitkerende vennootschap deze vermindering ook al direct regelen bij uitkering van het dividend.

Hier is wel wat papierwerk voor vereist.

Voor de teruggaaf moeten in de regel namelijk een of meerdere formulieren worden ingevuld, waarbij onder meer moet worden aangetoond dat wie de teruggaaf claimt ook de echte eigenaar van de aandelen is, ofwel de uiteindelijk gerechtigde tot het dividend. De Nederlandse Belastingdienst dient de formulieren tevens af te stempelen, zodat de buitenlandse fiscus kan controleren of degene die de teruggaaf vraagt ook in Nederland woont, een woonplaatsverklaring dus. Vaak is in het verdrag een periode afgesproken waarbinnen het teruggaafverzoek moet worden gedaan, in veel gevallen twee of drie jaar na het kalenderjaar waarin het dividend is ontvangen.

Als een land bij buitenlanders meer dividendbelasting inhoudt

dan bij de eigen inwoners, kan binnen de Europese Unie sprake zijn van ongeoorloofde discriminatie in verband met de vrijheid van kapitaalverkeer. Onder bepaalde omstandigheden is dit het geval bij de Italiaanse dividendbelasting, die voor buitenlanders 27 procent en voor Italianen zelf deels 12,5 procent bedraagt. Krijgen de buitenlandse particulieren vervolgens echter volledige verrekening van deze dividendbelasting op basis van een verdrag, dan is op basis van Europees recht geen sprake meer van discriminatie.

VERREKENING DIVIDENDBELASTING

De beperking van het tarief is niet de enige verzachtende maatregel. Ook de Nederlandse Belastingdienst moet op basis van het verdrag een tegemoetkoming verlenen. De tegemoetkoming houdt in dat de buitenlandse dividendbelasting die – rekening houdend met de teruggaaf – per saldo wordt betaald, kan worden verrekend met de verschuldigde inkomstenbelasting over dat jaar.

De verrekening kan alleen plaatsvinden voor zover de particulier in dat jaar box 3-heffing verschuldigd is. Of deze heffing verschuldigd is over de aandelen of over andere vermogensbestanddelen, doet er niet toe. Hoe dat voor de toepassing van verdragen precies in zijn werk zou moeten gaan, wordt volgens een toezegging van de staatssecretaris uit 2001 nog een keer nader toegelicht. Die toelichting is echter nog altijd niet verschenen. Gelukkig valt uit de bestaande regelgeving wel af te leiden hoe een en ander in zijn werk zou moeten gaan.

TERUGGAAF DIVIDENDBELASTING IN EEN AANTAL LANDEN

	Nationaal tarief	Verdrags-tarief	Teruggaafverzoeken indienen bij/via:
België	15% of 25%	15%	Centraal Taxatiekantoor Brussel-Buitenland, Jan Jacobsplein 10, bus 2, te 1000 Brussel, België
Duitsland	21,1%; 26,375% vanaf 2009	15%	Bundesamt für Steuern D-53221 Bonn, Duitsland (zie ook www.bzst.de)
Frankrijk	25%	15%	www.impots.gouv.fr
Italië	27%	15%	Agenzia della Entrate, Centro Operativo di Pescara, Via Rio Sparto, 21, 65100 Pescara, Italië
Verenigde Staten	30%	15%	www.irs.gov
Zweden	30%	15%	Skatteverket S-771 83 Ludvika, Zweden (zie ook www.skatteverket.se)
Zwitserland	35%	15%	www.estv.admin.ch/d/vst/dokumentation/form_ausland.htm

Voor veel landen (niet voor alle) kunnen de formulieren ook worden aangevraagd bij de Belastingdienst/Centrum voor facilitaire dienstverlening, Afdeling Logistiek reprografisch centrum, Postbus 1314, 7301 BN Apeldoorn, Irc.apeldoorn@tiscali.nl, tel. 055-528 2016. Op www.minfin.nl zijn voor sommige landen, bijvoorbeeld Frankrijk, buitenlandse uitvoeringsvoorschriften gepubliceerd die een toelichting op de procedure geven.

Ten aanzien van de verrekening kunnen onder meer nog de volgende aanvullende opmerkingen worden gemaakt:

- Mocht deze verrekening in de aangifte 2007 of een eerder jaar ten onrechte achterwege zijn gelaten, dan kan deze als nog worden verwerkt in de aangifte via een suppletieaangifte of via een bezwaar tegen de aanslag zolang deze nog niet definitief vaststaat.
- In verband met het bijzondere stelsel van dividendbelasting in Groot-Brittannië, is een aparte regeling getroffen voor de verrekening van de Britse dividendbelasting met de Nederlandse inkomstenbelasting.
- In een enkel geval kan het bedrag van de verrekening hoger zijn dan de daadwer-

kelijk in het buitenland verschuldigde dividendbelasting, de zogenoemde 'tax sparing credit'. Een voorbeeld is Turkije als daar speciale investeringen zijn gedaan.

- Het is mogelijk buitenlandse dividendbelasting uit niet-verdragslanden te verrekenen, voor zover het gaat om ontwikkelingslanden, tot een bedrag van 25 procent van het bruto dividend.

AANVULLENDE REGELS

Wie in het betreffende jaar niet genoeg belasting in box 3 betaalt, kan de buitenlandse dividendbelasting niet direct verrekenen. Deze buitenlandse belasting wordt dan doorgeschoven naar een later jaar, waarin wel genoeg box 3-belasting wordt betaald. In de praktijk betekent dit dat wie permanent onvoldoende belasting in box 3 betaalt, de buitenlandse dividendbelasting niet altijd volledig kan verrekenen. Omdat deze verrekening beperkter is dan de mogelijkheid om Nederlandse dividendbelasting te verrekenen, zou dit binnen Europa wellicht in strijd kunnen zijn met de Europese regels over de vrijheid van kapitaalverkeer. Gezien de huidige stand van de Europese rechtspraak is dit echter nog erg onzeker. Om het bedrag aan niet verrekende buitenlandse dividendbelasting in ieder geval niet verloren te laten gaan, dient de inspecteur dit formeel 'bij voor bezwaar vatbare beschikking' vast te stellen. Als de inspecteur dit niet bij de aanslag doet, is het verstandig hem daar alsnog om te vragen. ■

VOORBEELDEN

VAN VERREKENING VAN BUITENLANDSE DIVIDENDBELASTING

Stel dat een Nederlandse particulier aandelen heeft in een Franse vennootschap. De gemiddelde waarde van deze aandelen is in 2008 75.000 euro. In 2008 ontvangt de particulier 1.000 euro dividend op de aandelen. Frankrijk houdt 250 euro dividendbelasting in en de particulier verzoekt om een teruggaaf van 100 euro. Per saldo heeft hij 150 euro aan Franse dividendbelasting betaald. In zijn Nederlandse aangifte inkomstenbelasting moet hij 75.000 als gemiddelde waarde van de aandelen opnemen. Stel verder dat de waarde van zijn gemiddelde box 3-vermogen inclusief overige bezittingen en na aftrek van de vrijstelling in 2008 60.000 euro is. De verschuldigde belasting in box 3 bedraagt daarom 1,2 procent van 60.000 euro, is 720 euro. Het bedrag aan Franse dividendbelasting van 150 euro kan volledig worden verrekend met het bedrag van 720 euro, zodat uiteindelijk maar 720 euro minus 150 euro is 570 euro belasting in box 3 verschuldigd is.

Heeft die particulier echter aanzienlijke schulden waarmee hij effecten heeft aangekocht, dan is zijn vermogen in box 3 nihil. De heffing in box 3 is dan dus ook nihil. Het bedrag aan Franse dividendbelasting van 150 euro kan daarom in dat jaar niet worden verrekend met de Nederlandse inkomstenbelasting, maar kan in beginsel worden doorgeschoven naar een volgend jaar.